

Zneužívání: 69. Komplementarismus může podporovat zánik rodiny

Zneužívání

Komplementarismus může podporovat zánik rodiny

„Lois! Přines mi mou desetikostkovou Pepsi!“ křičel můj bývalý profesor Bible přes celý dům v jejich biblickém domě. Jeho žena okamžitě nechala všeho, co dělala, naplnila sklenici přesně deseti kostkami ledu, nalila mu Pepsi a podala mu ji, zatímco on seděl v křesle.

Přestože mnozí z nás nevyrostali v tak zjevně misogynní domácnosti, dynamika moci odhaluje příběh, který mnozí z nás sledují celý život. Ženy v klidu uklidí dům v rámci příprav na rodinné setkání, s radostí uvaří a naservírují jídlo a pak si užívají konverzaci při úklidu po jídle, zatímco muži z rodiny odcházejí s plnými břichy sledovat fotbal.

Největším středobodem evangelikalismu a možná i největší příležitostí pro spojení s nekřesťany je

dnes rodina. Posedlost evangelikalismu „[stvořeným řádem](#)“ biblického mužství a ženství však zcela podkopává jeho šance navázat spojení na společném základě.

Vývoj rodiny

„Biblická rodina“ je předhazována se svými úhledně zabalenými, statickými definicemi a pečlivě rozdělenými rolemi. Skutečnost je však taková, že zdravé rodiny se dnes vůbec nepodobají rodinám v Bibli.

Na makroúrovni se rodiny vyvinuly z patriarchálních svazků vlastnictví a rozdělování majetku za účelem zajištění dědiců k individuální volbě mezi dospělými lidmi, kteří se chtějí milovat a žít spolu na základě vzájemné chemie a kompatibility.

Na mikroúrovni se evoluce odehrává pomalu a nepozorovaně v průběhu času. V posledních letech však evoluce rodiny značně zrychlila.

Podle výzkumu *Centra pro výzkum amerického života* ([Survey Center of American Life](#)): „Americký rodinný život se za poslední půlstoletí hluboce změnil. Sňatečnost klesá, ženy mají méně dětí a mnoho Američanů, zejména mladých dospělých, přehodnocuje, co to znamená být rodinou.“

Ironií je, že i když se rodina přehodnocuje, je to jediná instituce americké společnosti, která je udržována s pozitivním, nadějným optimismem. Pouze 26 % Američanů považuje manželství za „staromódní a nemoderní“, zatímco 74 % s tímto názorem nesouhlasí. Tato čísla se shodují mezi mladými dospělými (71 %) a seniory (77 %) a mezi muži (73 %) a ženami (74 %). A zatímco mladí lidé jsou evangelikály často kritizováni za to, že mají sex mimo manželství, 76 % svobodných ve věku 18 až 29 let tvrdí, že mají zájem se jednou vzít.

(Foto: H. Armstrong Roberts/ClassicStock/Getty Images)

Domácí povinnosti vdaných matek

Tváří v tvář takovému společnému zájmu dochází k rozchodu kvůli nesouladu a nespokojenosti, které vyplývají z genderově rozdělených rolí a povinností v domácnosti.

Podle *Centra pro výzkum amerického života*: „Zdá se, že ženy na sebe berou mnohem větší břemeno, zejména při rozhodování o dětech“.

Na otázku, kdo má v domácnosti častěji na starosti následující povinnosti než partner, respondenti odpověděli:

- Plánování hraní dětí - muži 11 %, ženy 69 %.
- Objednávání k lékaři a rozhodování o zdravotním stavu - muži 17 %, ženy 79 %.
- Plánování společenských aktivit a výletů - muži 18 %, ženy 51 %
- Úklid domácnosti - muži 19 %, ženy 65 %.
- Praní prádla - muži 21 %, ženy 67 %
- Vaření jídla - muži 27 %, ženy 63 %
- Placení účtů a sledování výdajů - muži 52 %, ženy 54 %.
- Práce na zahradě nebo opravy v domácnosti - muži 70 %, ženy 14 %.

S výjimkou financí, prací na zahradě a oprav připadá převážná část odpovědnosti za domácí práce na ženy bez ohledu na jejich zaměstnanecký status. Studie také ukazuje, že v případě rodin s dětmi jsou tato čísla ještě extrémnější.

Představte si tedy, jaká by byla tato čísla u křesťanek, které žijí v rodinách, jež věří, že ženy jsou Bohem stvořeny k tomu, aby plnily to, co stránka *Desiring God* nazývá „[domácí sklony a milosti](#)“.

Domácí povinnosti a spokojenost ve vztahu

Dalo by se předpokládat, že tyto nerovnosti vedou k tomu, že se ženy ve svých vztazích cítí utlačované, protože musí nést velkou část břemene. Ve skutečnosti však ženy, které vykonávají více práce, uvádějí stejnou spokojenost ve vztahu jako ty, které se na povinnostech podílejí rovnoměrněji.

Existuje však jedna výjimka - vaření. Ženy, které tvrdí, že vaří více než jejich manžel či partner, uvádějí nižší míru spokojenosti ve vztahu než ženy, které se o vaření dělí nebo vaří méně.

Také zatímco jediné oblasti, které muži uváděli, že dělají více, byly práce na zahradě a opravy v domácnosti, ženy uváděly výrazně nižší spokojenost ve vztahu, když musely tyto povinnosti dělat ony.

„Je pravděpodobnější, že ženy byly patriarchátem podmíněny tak, že zvládnání drtivé většiny domácích povinností se pro ně stalo prostě vodou, ve které plavou?“

Na tomto místě stojí za to se zamyslet, nakolik tato čísla ovlivňuje společenská podmíněnost. Je pravděpodobné, že ženy byly Bohem určeny k tomu, aby jim nevadilo nést většinu břemene v domácnosti, i když jsou také zaměstnané? Nebo je pravděpodobnější, že ženy byly patriarchátem podmíněny tak, že zvládnání drtivé většiny domácích povinností se pro ně stalo prostě vodou, ve které plavou?

Muži, kteří jsou obvykle příjemci toho, že ženy vykonávají většinu práce, jsou na tom jinak. Podle SCAL: „Muži, kteří uvádějí, že mnohem více uklízejí v domácnosti, jsou ve svých vztazích výrazně méně spokojeni než muži, kteří uvádějí, že jejich partnerka dělá tento typ práce častěji nebo ji dělají zhruba stejně.“

Jinými slovy, ženy mají tendenci dělat to, co je nutné k udržení chodu domácnosti, aniž by to mělo vliv na jejich vztah, zatímco mužům opravdu vadí, když se od nich najednou očekává, že budou uklízet koupelnu.

Počítání nákladů na děti

Přestože si naprostá většina Američanů manželství váží, existuje významný rozdíl v tom, jak moc si cení toho, že mají děti. Podle SCAL „čtyřiačtyřicet procent seniorů (ve věku 65 let a více) tvrdí, že společnost, která upřednostňuje manželství a výchovu dětí, je na tom lépe, zatímco totéž tvrdí pouze čtvrtina (25 %) mladých dospělých (ve věku 18 až 29 let)“.

(Foto: H. Armstrong Roberts/ClassicStock/Getty Images)

Největší rozdíl mezi starší a mladší generací závisí na tom, jak moc jsou konzervativní. Zjistil to SCAL: „Starší liberálové poněkud častěji než mladí liberálové přijímají názor, že společnosti prospívá, když je prioritou uzavřít manželství a mít děti (23 % oproti 15 %).“ Zároveň však zjistili, že „starší konzervativci mnohem častěji než mladí konzervativci věří v to, že pro společnost je přínosné, když lidé upřednostňují manželství a děti (64 % vs. 37 %)“.

Váhavost mladých lidí ohledně pořízení dětí je způsobena tím, kolik by to stálo a kolik by to dalo práce. Téměř tři čtvrtiny respondentů (73 %) uvedly, že by bylo nutné přinést velké osobní oběti, aby mohli mít děti. A drtivá většina povinností by připadla ženám.

Člověk nemusí být ekonom ani terapeut, aby poznal, o co tu jde. Konzervativní komplementaristé, jako je [Kevin DeYoung](#), mluví o „(tahání) svého potomstva přes Target“. Ale varují před „sociálním evangeliem“, kdy vláda podporuje finančně slabé rodiny, a pak vytvářejí genderové role, které omlouvají muže z vykonávání „domácích sklonů a milostí“.

Jejich politika a genderové role tak zcela podkopávají jejich strategii kulturní války za početné rodiny, protože vytvářejí hlavní důvody, které lidé uvádějí proti tomu, aby měli děti.

Rozvod, nové manželství a kdo z toho má prospěch

S tím, jak se naše společnost vyvíjela a stávala se rovnostářštější, se postupně snižoval počet rozvodů. Stejně tak nepřekvapuje skutečnost, že „ženy stále iniciují rozvody mnohem častěji než muži“.

SCAL zjistil, že 66 % žen uvedlo, že rozvod iniciovaly ony, zatímco 21 % uvedlo, že byl vzájemný, a pouze 12 % uvedlo, že rozvod iniciovali muži.

„S tím, jak se ženy stávají nezávislejšími a bohatšími, stoupá i počet jejich rozvodů.“

S rostoucím nezávislým bohatstvím žen roste i počet rozvodů. S rostoucím nezávislým bohatstvím mužů však počet rozvodů klesá.

Proč? Že by to bylo tím, že ženy, kterým se daří na pracovišti, prostě nemohou dál samy vykonávat většinu práce i doma, zatímco muži, kterým se daří na pracovišti, si práce, kterou doma nikdy nedělali, ani nevšimnou?

Po ukončení rozvodu 73 % žen „nevyjadřuje zájem o další manželství“, zatímco většina mužů by si ráda našla jiné manželské uspořádání.

Není divu, proč SCAL dospěl k závěru, že muži „zřejmě z tohoto uspořádání těží více než ženy“ a že „přetrvávající napětí“, kdy většinu břemene nesou ženy, „může být jedním z důvodů, proč ženy mnohem častěji než muži opouštějí manželství a po rozvodu se méně často znovu vdávají“.

Ke komu chodíte pro radu - k mámě nebo k tátovi?

Největší představou komplementárních mužů je být duchovním vůdcem svého domova tím, že budou své ženy omývat vodou slova a vychovávat své děti v péči a napomínání Pána. Jejich teologie o neomylnosti, prozřetelnosti (což ironicky znamená jasnosti) a dostatečnosti Bible pro všechno ve spojení s jejich hierarchií mužského vedení znamená, že mají všechny odpovědi na všechny životní problémy.

S takovou úrovní vhledu by si člověk mýsl, že když děti čelí těžkostem života, budou hledat radu u svých otců.

Ale podle SCAL „Američané uvádějí, že když vyrůstali, osoba, na kterou se v případě problému obraceli jako na první, byla:“

- Maminka 41 %
- Přítel 22 %
- Sourozenec 11 %
- Nikdo 10%
- Táta 8%

Tátové mají nižší procento než „nikdo“!

Několik rad od zdravě uvažujícího a sebevědomého otce v domácnosti

V určitém okamžiku si musíme přestat lhát a přiznat si, že komplementární pojetí rodiny ji ničí. Je pošetilé pokračovat ve zdvojování toho, že muži mají hlavní slovo, a nechat své ženy otěhotnět s kupou dětí v domácnosti, aby se o ně staraly převážně samy.

„V určitém okamžiku bychom si měli přestat něco nalhávat a přiznat, že komplementární vize rodiny rodinu ničí.“

V prosinci 2019 jsem odstoupil od svého téměř dvacetiletého podnikání v oblasti úklidu, aby se moje žena mohla věnovat kariéře interiérového designéra a já mohl pracovat na psaní, zatímco jsem zůstal doma s dětmi.

V našem případě jsou domácí povinnosti trochu smíšenější. Mám tendenci plánovat dětem schůzky na hraní, vodit je k lékaři, plánovat výlety a vařit jídlo. Je logické, že když jsem to já, kdo je s nimi celý den doma, budu tyto povinnosti zvládat já.

Samozřejmě, že praní prádla pro sedmičlennou rodinu je trochu potvora. Takže se snažíme nést tuto zátěž společně. Přes den uklízím dům já, zatímco po večerech nebo ve dnech jejího volna pracujeme společně. Střídáme se v tom, kdo uklízí a kdo ukládá děti, podle toho, kdo si potřebuje odpočinout nebo má dokončit pracovní projekty. Ačkoli to bývám já, kdo platí účty, oba sledujeme výdaje domácnosti. A zatímco já dělám více práce na zahradě, ona se stará spíše o opravy v domácnosti.

Ale žádná z těchto povinností v naší domácnosti nemá nic společného s pohlavím. Jsou dány naším rozvrhem, dostupností, osobním zájmem, pracovními povinnostmi nebo energií. Takže v ničem z toho není žádné vztahové napětí ani genderové oprávnění.

Ať už se Američané jakkoli liší v názorech na to, co manželství znamená a kdo se může oženit, naprostá většina naší kultury si manželství váží. Člověk by si myslel, že to bude společný základ, na kterém se evangelikálové pokusí navázat. Ale na rozdíl od konzervativních evangelikálů si naše kultura cení manželství jako příležitosti pro vzájemnou péči založenou na souhlasu, kde je každý známý, ceněný a milovaný.

Pokud budou komplementaristé i nadále trvat na tom, že pohlaví existuje v hierarchii, kde muži mohou jít ven a plnit si své sny a domů se vracet k hotovému uvařenému jídlu od žhavé sexy manželky, pak se nakonec na svém žebříčku vlivu dostanou k nižšímu procentu šancí na mentorování svých dětí než nikdo.

Mějme tedy tolik sebeuvědomění, abychom si upřímně uvědomili sebedestruktivní povahu patriarchy. A pak budme dospělí, kteří společně se svými partnery vymyslí, jak se můžeme vzájemně starat jeden o druhého a o své rodiny.

Rick Pidcock

[Baptist News Global](#)

Rick Pidcock

Rick Pidcock

Rick Pidcock je absolventem Univerzity Boba Jonese v roce 2004 s bakalářským titulem v oboru Bible. Je to spisovatel na volné noze se sídlem v Jižní Karolíně a bývalý Clemons Fellow s BNG. Nedávno dokončil magisterský titul v oboru uctívání na Northern Seminary. Je otcem pěti dětí v domácnosti a produkuje hudbu pod uměleckým jménem Provoke Wonder. Sledujte jeho blog na adrese www.rickpidcock.com.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)